

ТРАКТЕЗЪ

СОДМИЧЕН ВЪСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕН И СТОПАНОС-ОКОНОМИЧЕСКИ НОВИНИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангосово—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лв.; за 6 месеца 30 лв., за 3 — 20 лв.
Отдѣлен брой 150 лева.
ПЛАЩА СЕ: за конекти, вѣнчани, големи и мнени до 50 лв., за скръби—100 лева.

Обичаени обявления по 2 лева на □ с. м. Сабелитъ приставъ плаща до 1 левъ на думъ. Търговски — по споразумение. За хроникриране—5 лева на редъ. Всичко въ предплатъ. Работили не се връщатъ.

Доброначествени руски „Портланд“ ЦЕМЕНТЪ
надъ вѣсна конкуренция
при **Бр. Г. Паскелеви & С-ие**
„Рановска“ 37 — Ямболъ.

Благодарностъ.
Покойния ми синъ **Николаевъ Николаевъ** отъ гр. **Габрово** е оставилъ на съхранение при почитаемото **Транспортно Бюро „БАЛКАНЦУНГЪ“** на **Иванъ Тодоровъ—Гара Страданъ** стока, която за насъ бѣ неизвестна где се намира, но добросъвестния комисонеръ **Иа. Тодоровъ** веднага, като се научава за смъртта на **Николаевъ**, ни съобщава, че има стока оставена при бюрото му отъ покойния и ние я получихме въ добро положение. Нашитъ искрени благодарности къмъ почитаемото бюро **„Балканцунгъ“**, като му пожелаваме добръ успѣхъ.

гр. **Габрово**, 14. IX. 1923 г. Семейство **Брата В. Николаевъ**.

Най-голямъ складъ отъ равни видове лусозни **КРЕВАТИ** отъ английски, съ намалени цени и гарантирана трайностъ ще намерите само при **Георги Щервъ** — Ямболъ.

„СОКОМВЪЛЪ“
Българско Търговско Петролово Анонимно Дружество — София.
Дружеството съобщава на интересующитъ се, че открива складъ въ гр. Ямболъ на свѣтитъ артикули, именно: **Гасъ** въ каси (**марка „Блонъ“**) и **варели, бензинъ, равни миврални и декардирани масла, гредъ, газилол и вискиитъ** петролни произведения, отъ собственитъ си хранилища. Съ качество и цена бие конкуренцията.

Представителъ за града и околнота: **МОНСЪ Я. КОЕНЪ**.

Продава се първокачествена **Плетачна машина 750** Швейцарска марка — цена износна. Справка свидарица **„РОЗА“** — Ямболъ.

БУРГАСКА ОКРЖНА УЧИЛИЩНА ИНСПЕКЦИЯ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.
Кандидати за учителски мѣста, заедно съ заявленитъ си да представятъ, освенъ всички документи посочени въ § 210 отъ правилника за училищнитъ настоятелства, и удостоверенито, съгласно чл. 6 отъ закона за държавнитъ служители за честностъ и сядимостъ.

Окр. учил. инспекторъ: **АТ. РАНКОВЪ**
Секретаръ: **Т. ПЕТКОВЪ**.

ШЕВИНЪТЪ МАШИНИ
и **„ГРИТЦИСЪТЪ“** — преносливостъ всички други и съ най-отлични за бродяри.

ДЕКАТИВНИ МАШИНИ
отъ всички ширини, нуръ и чести за елитъ и другитъ винаги **ВЪ ДЕПОЗИТЪ.**

подробенъ описането по личнитъ машини безплатно.

при **АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ** ЯМБОЛЬ
7-24-10 връху дот. „Стара Америка“.

Ямболски Демократически Сговоръ.

Всрѣдъ димъ отъ кръвъ, пролѣта по жестоката необходимостъ на преживяваното време, отъ българу върху българинъ, днесъ предстои да се правятъ избори на хора, въ рѣдъта на които пакъ ще се представи самодѣлата на града, на селото и на цѣла България.

Като че ли едва днесъ се схваща какво голямо и значенето на така нареченото „избори“.

Т. е. всѣки единъ отъ всички е свободенъ, не само да пусне своя собственъ гласъ, но също така е свободенъ да посочи на когото и на колкото желае, какъждъ човѣкъ сѣбѣ да бъде избранъ.

И наистина, ако единъ гласъ, само или народъ е демократиченъ, разуменъ и желае доброто си, изборитъ ще го очертатъ, че е такъвъ.

Българи между, българинъ преговарятъ, агитиратъ и сочатъ. Ако се събрка, ще означатъ, че не е кадренъ да си сочи хора.

Само при такъвъ режимъ на демокрацията се е направяло и творяло. Такъвъ е той днешенъ не само въ демократично и културна Европа.

Пита се: намъ въ Ямболъ ямболско какво предстои? Разбира се: изборъ. Не малко партийни хора ще се подсмѣятъ подъ мустака, дето вестникъ нѣкой седналъ майстора си на занаята да учи Избори — пушай бюлетини, отъ модерностъ — поддръжъ партия и я хвали, защото е свобода т. е. кефъ. За който шефъ пуская и каквото ще да става.

Това е природата на българина; да е фаталистъ, каквото изобщо е славянина.

Отделили българи обаче не сѣ фаталисти вече: тѣ

сѣ парламентаристи, т. е. знаятъ да зумуватъ радитъ. Тѣ знаятъ какъвъ макулу се крие въ той чуждоприроденъ за българина парламентаризма. И простия народъ пуза, дето „по-умнитъ“ му сочатъ.

Значи въпроса се свежда: има ли народъ интелигенция и може ли тя да се наложи на спекуланти тѣ сѣ парламентаризма си.

Въ по-старитъ парламентарни страни такава интелигенция има и тя често се е налагала. И у насъ е ставало, но много рѣдко и малко частично.

Днешъ, като че ли тя интелигенция иска да се наложи въ по-голямъ мащабъ.

Въ Ямболъ? Презъ време на войната ямболската демокрация се представялаше въ парламентаризма отъ Маринъ Ковачевъ, бивше писарче отъ Русчукъ, презъ време на войната милионеръ и днешъ въ Виена рентниеръ.

Преди войнитъ парламентариститъ отъ Ямболъ сѣ били Петко Тодоровъ, който има мина въ с. Крумово, но който познава ямболско, колкото ямболцитъ сѣ околната познаватъ. Избирателъ е билъ Христо Чакмаковъ, който щеше на времето му да си бърсне братата, ако жельбизната, която съзрѣва сега Сливенъ съ къра въ Зимница, не свържеше Сливенъ съ Ямболъ.

Избирани били и Благошевъ, който когато се обичаше съ Саказовъ, и двамата учеха въ любовь и равенство околитъ да живеятъ, но она днешъ, като скрамни, викаха: колдетъ се единъ гласъ, каваляни си вече. Т. и Георги Попова, директоръ на „Освобождение“, който за беднитъ мре, а самъ живее по-охолно и отъ Петъръ х Петровъ.

Избирани сѣ били Теню Кортенски отъ Симеоново и Спасъ Дупариневъ отъ Чамшадиново, които сѣмучаха много кръвъ, чийто пъкъ кръвъ днешъ се смучи отъ вѣшкитъ.

Кого да изберемъ утре въ Ямболъ?

Ако сѣмъ членъ въ изпълнителния комитетъ на Демократическия сговоръ въ града, ще предложа и настоя да се избиратъ:

1. Няколко бича за по-добъръ надъ кърсардарскитъ спекуланти по градове и села, където голтацитъ отъ вчера, днешъ сѣ милионери, а трудитъ на моляка и мишицитъ на трудолюбца тѣнатъ въ нищери.

2. Няколко парни и моторни луга, съ които да се разоратъ и засеятъ американски нашето обширно ямболско поле, да да пуца повече зърно и плодъ.

3. Едно голямо количество криви, които да пушатъ голямо количество мляко, защото сме гладни.

Понеже по закона не се избиратъ нѣща, а хора, то онаи само, които се закълнати да удовлетворятъ той видъ нужди, ще трѣбва да представятъ офертицитъ си въ всички изземлици, въ всѣхъ да види кой сѣ тѣ и сѣдѣтъ ли добрие.

За народа не сѣ важни лицата, но дѣлата. Народа е всичко всѣкого да избере, обаче не за салтаната му, а за дѣлата му. Туй търси днешъ народа, а не дипломати.

Затуй той се лошка отъ режимъ на режимъ.

Днешъ ножа е до кокала му; боли го и кански пицици: хадн!... не мога вече да търпя!

Чакъ ли не ячяето до опре до дупето на кокошката и въ наведението на изборитъ да се търсятъ хора за листи, за салтанатъ и протоколи, пакъ ще се поитая, както е било до вчера:

ПИСМО ДО ОКОЛНИТА.

— Правителството рече: „града и селото да се обичатъ“. И ний отъ нийшево писмо до всички села — да се обичаеме.

— Нека не се забравяме, защото: животъ има пестри дни и отава всѣки си спомня за Блявнитъ Тѣли и сѣга. Ний ни пишекъ за Каро Асо, който е авторъ на „Революцията въ Ямболъ“ — единъ същъ, който сънува миналата година въ с. „Тунджа“. Литературния сърбежъ до дражи много и той ре-

да стиское, замачъ ги по додистичитъ на вестникитъ и зерче пие кафе на „Роза“. А Принца Портландски му показва дърварскитъ си рѣце и сикта къмъ Бевистена, дето ний заквеченъ портрета на Чакърмата.

— Оваия на „Търговско“ модерниститъ дърнатъ ситъ сѣ. Поевъ декларира нова стихове.

— Стрѣжаръ минава, поквѣнитъ се учиню и водкина модерниститъ да си разводитъ, часъ е 10. И оваията проточна по „Търговско“ заява на площада и

замира въ стлпкитъ на бързитъ минуци.

— На други денъ по обѣдъ въ градината модерниститъ гоноратъ на ученици (избавля отъ късѣтъ за единъ чуждъ същъ). И всички го смучатъ. И скриве говорятъ наведѣжъ:

— Бевистена горѣше, голыми червении оцици, дѣли къто тополи, лѣвля обещати и тѣ го по чѣвото нѣво.

Всичъ гледатъ: Поевъ разсипва Бевистена. Чуваме: Ча-

